

Det er mig ubegribeligt, at man ikke fører Talen paa den eneste rette Maade: Ud fra det Standpunkt, som de Herrer, der altsaa ere imod Forsvaret, indtage, kan man sige: Nu have vi paa Grund af andre Ting end netop Forsvarsudgifterne forblødt os i pekuniær Henseende, eller hvad man nu vil sige, og derfor kunne vi ikke paatage os forøgede Udgifter, eller vi maa endog gaa til Nedsættelse af Militærudgifterne, men de militære Udgifter ere ikke Skyld i den Misère. Saa kom man paa ret Fod, og saa kan man diskutere ud fra dette, det eneste sande Standpunkt.

Maa jeg til Slutning blot sige, at det er rigtigt, at de 3 Mill. Kr., som Staten faar ved Forsvarsskatten — og Beløbet vil vel stige, hvis Forholdene bedre sig, som vi ønske det —, ikke strække fuldt ud til at betale den Merudgift, som Forsvarslovene skaffede os. Vi komme jo snart til at behandle Garnisoneringsspørgsmaalet igen, hvor dette viser sig. Jeg vil da bemærke, at det var ganske sikkert en Fejl, da der i sin Tid udtrykkelig blev spurgt om, hvor megen Udgift Forsvarslovene vilde medføre, og dette blev besvaret af den daværende Forsvarsminister, at det da ikke straks blev sagt, at foruden dette, var der nogle i Øjeblikket usikre Udgifter til Garnisering. Det burde man have sagt den Gang, men det gjorde man ikke, og det er ganske naturligt, at mange ere gaaede ud fra, at ogsaa disse Udgifter til Garnisationsforholdene — idet man da tænkte paa, at en bestemt Ordning kunde gennemføres — vare indeholdte i den Merudgift, man havde nævnt. Men de 3 Mill. Kr., som ere komne ind ved Forsvarsskatten, og som ikke vilde være komne ind i Statskassen, hvis man ikke havde vedtaget Forsvarslovene, medgaa sikkert til at betale den aarlige Merudgift — man kan ikke tage et enkelt Aar, men jeg tænker paa den gennemsnitlige aarlige Udgift —, og det, der i Virkeligheden falder som Byrde for Statskassen i Fremtiden, bliver i det allerhøjeste Del af Forrentningen og Amortisationen af det vedtagne Beløb en Gang for alle, nemlig lidt over 30 Mill. Kr.

Samuelson: Jeg skal ikke i denne sene Aftentime fremkomme med ret mange Bemærkninger om den Sag, som staar

paa Dagsordenen, Lovforslaget om Afgift af offentlige Forestillinger. Jeg kan, med Hensyn til Enkelthederne her, i et og alt slutte mig til min ærede Partifælle for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer), som i dette Tilfælde er Partiets Ordfører. Mine Udtalelser ville angaa Forhold af mere lokal Natur og dreje sig om Aarhus Teater. Dette Teater er et af de faa Provins-teatre, som have fast Personale, og saafremt dette Forslag bliver vedtaget, saa at det skal afgive denne Skat til Staten, vil det være aldeles ødelæggende for Teatret og for den Opgave, som Direktionen og Repræsentantskabet for Aarhus Teater have sat sig, nemlig at fremme virkelig god scenisk Kunst. Jeg tør sige, at den monumentale Bygning, som er rejst i Aarhus, er et værdigt Tempel for Kunsten i Provinsen, og jeg er vis paa, at mange af mine ærede Kolleger her, som have besøgt Aarhus Teater, ville give mig Ret heri. Aarhus Teater har kostet Aarhus By og Borgere 618,056 Kr., foruden Grunden, der anslaaes til 75,000 Kr. Aktieselskabet har en Kapital af 300,000 Kr., og Byen har, foruden at skænke Grunden, taget Aktier for 50,000 Kr., hvilket vil sige, at Aarhus By direkte har ofret 125,000 Kr. paa dette Teater. Foruden disse 125,000 Kr., som Byen har ofret een Gang for alle, har Byraadet tillige i de sidste Par Aar ofret 7,000 Kr., for at dette Teater kan holde et stort fast Musikkorps paa 20 Mand, saa at man nu kan opføre mindre Operaer — jeg skal f. Eks. bemærke, at der i en nærmere Fremtid vil blive opført „Barberen i Sevilla“ og „Carmen“ —, men dette har kostet uhyre Anstrengelser fra Byens Side. Man har tillige paalagt Teatret for disse Penge at give et vist Antal kommunale Forestillinger, saa at de fattigste blandt de fattige kan komme i Teatret for en Betaling af 25—50 Øre.

Ærede Medlemmer ville af disse Tal kunne se, at der er ofret meget for Opretholdelsen af dette Teater, og Aktionærerne, som have ofret 300,000 Kr., have endnu ikke faaet en rød Øre i Udbytte af deres Kapital. Der er altsaa ikke her Tale om en Spekulationsforretning. Det er derfor ikke saa underligt, at man ovre i Aarhus er bleven opskræmmed ved dette Forslags Fremkomst. Aarhus Teater er